

So byschtej twojej ruzy wumoženej byłej se skutkow
prawdosće, twojej nohy pať mohłej na pucžach měra šhodžić.

Knježe, čeho dla by na šchižu wołať: Mój Božo!
Mój Božo! Čeho dla by mje wopuščežić? Mat. 27, 46.

So by ty, hdy by Bóh tebje wopuščežić, w martri
wołacž nješměla: Běda, běda mi do wěčnosće!

Knježe, čeho dla bu w čašu twojeho čerpenja
čzma po wschej semi?

So by tebi š teho helška martra wědomna byla,
kotruž bym čerpił, jo bych tebje š martry a se swjaškow
wumohl, š kotrymiž běšče wobdata. 2. Pětra 2, 4.

Knježe, čeho dla by twoje ruzy na šchižu wupšhestrěl?

So mohł tebje wutrobnje šapšchimnyčž, jako swoju
najlubšchu duschu.

Knježe, wot čeho je wschať pšchischło, šo jedyn š teju
šłóštnikow, kiž nihdy njeběšče dobreho čžinił, tola wěčžne
žiwjenje pšchi krótkim wobrocženju a pokucže dostať?
Luf. 23, 43.

So by widžala, kať móžna moja šmjercž je š woda-
wanju hrěchow tym, kiž šo wobrocža, a šo žadyn hrěšnik,
hdy bychu runje jeho hrěchi wulke byle, šadwělowacž nima,
hdyž je roškaty a do mnje wěri.

Knježe, čeho dla njeje tón druhi šłóštnik, kiž tebi
runje tať blisťko wišasche, šmilnoščž dostať? Luf. 23, 39.

So by šo bješbóžny bojať a ničtó šo njepowšchił,
abo šo šameho šhwalil. Rom. 9, 18.

Knježe, čeho dla by wołať, jako swoju duschu
puščežić? Mat. 27, 50.

So by šjawnje bylo, šo njemóžesche bješ mojeje wole
ničtó žiwjenje wote mnje wsacž, ale šo bym jo šam wot
šebje wostajil. Jana 10, 18.